

РЕШЕНИЕ

№ 10986

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11624** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба, подадена от Б. К. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място] срещу решение 4458 от 10.10.2024 г. постановено по по нахд № 6984/2024г. по описа на СРС, НО, 93 състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-017834/ 26.07.2023 г. издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на Б.Х. за нарушение на чл. 19, ал. 1 от Закона за движение по пътищата е наложено наказание “глоба” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 179, ал.2,вр. ал.1, т. 5 от ЗДВП.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Подробни доводи са развити в касационната жалба. Отправеното до касационния състав искането е за отмяна на решението на СРС като неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не претендира разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява. В депозиран по делото отговор на касационната жалба е изразено становище за неоснователност на жалбата. Направено е искане за присъждане на разноси и възражение за прекомерност на претендираните такива от страна на касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалването съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Предмет на настоящото производство е частта на решението, с която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-017834/ 26.07.2023 г. издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на Б.Х. за нарушение на чл. 19, ал. 1 от Закона за движение по пътищата е наложено наказание “глоба” в размер на 200 (двеста) лева на основание чл. 179, ал.2,вр. ал.1, т. 5 от ЗДВП.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е мотивирал, че в случая се по безспорен начин, е доказано, че касатора в настоящото производство е осъществила вмененото ѝ нарушение по чл. 19, ал. 1 от ЗДВП.

При правилно установената от СРС фактическа обстановка настоящият касационен състав на съда намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН и в НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на

елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало касатора а упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. И АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона.

От приложените към административно наказателната преписка писмени доказателства, безспорно се установява, че посоченото в АУАН и в НП административно нарушение е било налице.

Според чл. 19, ал.1 от ЗДвП, когато релсов път е разположен върху платното за движение, водачите на пътни превозни средства, които се намират върху него, са длъжни да го освободят по възможно най - бързия начин при приближаване на пътно превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници, за да го пропуснат да премине. Въззивният съд правилно и обосновано е приел, че касаторът не е изпълнил това си задължение, тъй като не е освободил по – най бързия начин релсовия път, въпреки че преди това е имал видимост за приближаващата мотриса и следвало да се съобрази с това обстоятелство при извършване на маневрата.

Спрямо действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП и в съответствие с чл. 27 от ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание, в размер на 200 лева, настоящата инстанция, счита същата за правилно определена, тъй като е с фиксиран размер и няма как да бъде намалена.

От данните по делото не се установяват и нарушения на съдопроизводствените правила. Правилно е установена фактичката обстановка, изводът на съда за доказаност на нарушението и неговото авторство, е съобразен със събраните писмени и гласни доказателства. Подробно е разгледал и механизма на настъпване на ПТП, като е обсъдил свидетелските показания на очевидци, както и протокола за ПТП. Обсъдил е подвеждане на нарушението под съответната санкционна норма и размера на наказанието. Мотивирано е изложил подробни съждения и е отговорил на всички оплаквания, изложени в жалбата, с която е сезиран. Съгласно законовата разпоредба на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на обратното, а от страна на касационния жалбоподател не е оборена тази доказателствена сила на акта.

В случая, правилно въззивният съд, след като е съобразил тежестта и характера на нарушението, е преценил, че следва да потвърди НП с цел да се осъществят функциите на административното наказание, свързани със специалната и генерална превенция.

Съдът намира, че санкционната норма е приложена правилно, наложената санкция е във фиксиран размер, поради което на административнонаказващия орган не е предоставено правото да преценява размера ѝ. Извършеното нарушение не сочи на по-малка степен на обществена опасност, отколкото обикновените случаи от този вид, поради което не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

На основание на изложеното съдът приема, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно постановено, и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4458 от 10.10.2024 г. постановено по по нахд № 6984/2024г. по описа на СРС, НО, 93 състѣв, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-017834/ 26.07.2023 г. издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „ПП” при СДВР

ОСЪЖДА Б. К. Х., с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, разноски по делото в размер на 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ

